

RYSZARD KATULSKI
Politechnika Gdańska
ORCID 0000-0002-6385-5546

LAUDACJA W ZWIĄZKU Z NADANIEM HONOROWEGO
CZŁONKOSTWA GDAŃSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO
PROFESOROWI JANUSZOWI RACHONIOWI

Profesor Janusz Rachoń urodził się 11 sierpnia 1946 r. w Nowym Sączu. Studia wyższe ukończył w 1969 roku na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera chemika. W 1969 r. rozpoczął pracę na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej, na którym uzyskał w 1975 r. doktorat, a w 1985 r. habilitację. Na stanowisko docenta został powołany w 1989 r., na stanowisko profesora nadzwyczajnego w 1991 r., a na stanowisko profesora zwyczajnego w 1998 r. Tytuł profesora otrzymał w 1995 r.

W 1969 r. odbył staż w fabryce celulozy w Szwecji, a w latach 1978–1980 był stypendystą Fundacji Humboldta na Uniwersytecie w Getyndze w Niemczech. Prof. Janusz Rachoń w latach 1985–1990 przebywał jako *visiting profesor* na Florida State University (Tallahassee, Floryda, USA), a w roku 2013 – na University of Waterloo (Kanada).

Podczas pracy na Politechnice Gdańskiej pełnił w latach 1990–1996 funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Chemicznego, a od 1997 r. był kierownikiem Katedry Chemii Organicznej. W latach 2002–2008 był rektorem Politechniki Gdańskiej. Ma znaczący udział w stworzeniu nowego centrum obliczeniowego Trójmiejskiej Akademickiej Sieci Komputerowej, zakończeniu remontu „Bratniaka” i pierwszego etapu rewitalizacji Gmachu Głównego, budowie nowego gmachu Wydziału Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki oraz modernizacji pływalni Politechniki Gdańskiej, jak również zdobycia środków finansowych na budowę Centrum Nanotechnologii Politechniki Gdańskiej.

Pełnił wiele funkcji poza Politechniką Gdańską, a mianowicie: w latach 2002–2008 był wiceprzewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, w latach 2005–2009 prezesem Zarządu Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego, w 2005 r. prezesem Fundacji Brainet, w latach 1999–2006 członkiem Rady Naukowej Centrum Chemii Polimerów PAN oraz w latach 2007–2011 przewodniczącym Rady Naukowej Narodowego Centrum Badań i Rozwoju Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W latach 2007–2010 był senatorem Rzeczypospolitej Polskiej i wiceprzewodniczącym Senackiej Komisji ds. Unii Europejskiej.

Autor i współautor 190 publikacji, w tym 5 samodzielnych książek i skryptów na temat syntezy organicznej i chemii organicznej fosforu. Autor i współautor 14 patentów, w tym 4 międzynarodowych. Współautor technologii 4 leków nowej generacji przeciw osteoporozie wdrożonych do produkcji, w tym Ostemax 70 Comfort. Jest również twórcą szkoły naukowej organicznej chemii fosforu.

Członek Komitetu Nauk Chemicznych PAN (w latach 1999–2002 był wiceprzewodniczącym), Gdańskiego Towarzystwa Naukowego (wiceprzewodniczący), Societas Humboldtiana Polonorum i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego.

Otrzymał Nagrodę Gospodarczą Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (2005), Nagrodę Prezesa Rady Ministrów (2006), Nagrodę im. Profesora Włodzimierza Rodziewicza (2007) i Nagrodę Naukową Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza (2010), Medal Honorowy im. Ignacego Mościckiego (2015) oraz Medal Honorowy im. Tadeusza Sendzimira (2016). Został również odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami państwowymi, resortowymi i regionalnymi.